

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudcem JUDr. Ondřejem Szalonnásem ve věci

žalobce: P. F., nar. X,
bytem B.,

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
se sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 12. 2023, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 20. 12. 2023, č. j. X, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku nahradit žalobci náklady řízení ve výši 1 349 Kč.

Odůvodnění:

Předmět řízení

1. Žalobce brojí proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 12. 2023, č. j. X, kterým byly zamítnuty jeho námitky a potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 30. 10. 2023, č. j. Xa (dále též jen: „rozhodnutí správního orgánu I. stupně“). Jím žalovaná podle § 56 odst. 1 písm. e) ve spojení s § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále též jen: „ZDP“) snížila žalobci stupeň invalidity a výši invalidního důchodu tak, že mu od 20. 12. 2023 namísto invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně náleží invalidní důchod pro invaliditu I. stupně. Přitom vyšla žalovaná ze závěru posudku o invaliditě žalobce lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Karlovy Vary, MUDr. J. V. ze dne 15. 5. 2023,

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

podle něhož je žalobce od téhož dne invalidní pro invaliditu I. stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 40 %. V řízení o žalobcových námitkách byl dne 14. 12. 2023 zpracován nový posudek o jeho invaliditě, a to posudkovou lékařkou MUDr. D. L. na ostravském pracovišti žalované. Podle jeho závěrů je rozhodující příčinou žalobcova dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položky 1c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále též jen: „vyhláška o posuzování invalidity“), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 40 %. Vzhledem k vlivu na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, se podle § 3 odst. 2 vyhlášky o posuzování invalidity zvyšuje tato hodnota o 5 procentních bodů, celkově tedy činí 45 %. Z těchto závěrů pak vyšla žalovaná v napadeném rozhodnutí.

Obsah žaloby

2. Žalobce se vymezil proti závěru posudku o své invaliditě. Zatímco v něm byla posouzena rozhodující příčina jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu podle kapitoly XIII., odd. E, položky 1c) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, žalobce je přesvědčen, že bylo namíste použít položku 1d), čemuž odpovídá i jím doložená zdravotnická dokumentace. Žalobce uvedl, že má v důsledku svého onemocnění značně omezeny některé denní aktivity, a to včetně chůze, protože zvládne chůzi po rovině maximálně v rozsahu 20 – 30 metrů, v sedě vydrží nejvýše 3 – 4 hodiny, nezvládne dlouhodobý stoj, fyzickou zátěž, změnu teplot.
3. Posudkový lékař dále řádně a srozumitelně nezdůvodnil, proč navýšil pokles míry jeho pracovní schopnosti podle § 3 odst. 2 vyhlášky o posuzování invalidity pouze o 5 procentních bodů a nikoli o 10. Žalobce se domnívá, že tak učinil účelově a neobjektivně. Bylo-li by využito zvýšení o 10 procentních bodů, překročila by míra poklesu jeho pracovní schopnosti již hranici uznaného stupně invalidity.
4. Svá tvrzení opírá o doloženou zdravotnickou dokumentaci a skutkový stav. Jeho zdravotní stav koreluje se zdravotním postižením v položce 1d). Oproti předchozímu posouzení, kdy mu byla přiznána invalidita III. stupně, se v podstatě nezměnil, z neurologického hlediska se spíše zhoršuje. Jedná se o kombinované postižení několika systémů, které dosahuje významné posudkové závažnosti s podstatně sníženou mírou poklesu pracovní schopnosti. Vzhledem k postižení horní levé části těla včetně úchopové schopnosti není žalobce schopen v ruce udržet k opoře a chůzi druhou francouzskou berli. Ze strany žalované došlo k nedostatečnému a neobjektivnímu posudkovému zhodnocení jeho zdravotního stavu. Napadené rozhodnutí nebylo vydáno v souladu se skutkovým stavem a právními normami.

Vyjádření žalované

5. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě shrnula procesní průběh řízení a relevantní právní úpravu. Uvedla, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na podkladě lékařského posudku ze dne 14. 12. 2023 vypracovaného pro účely řízení o námitkách lékařem žalované, který invaliditu žalobce posoudil ve smyslu § 5 písm. i) a § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., o

organizaci a provádění sociálního zabezpečení, a to tak, že se u žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav podle § 26 ZDP, žalobce ale nadále není invalidní podle § 39 odst. 2 písm. c) ZDP, ale je invalidní pro invaliditu I. stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) ZDP. neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 45 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 1c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 40 %. Vzhledem k jeho vlivu na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace se podle ustanovení § 3 odst. 2 citované vyhlášky zvyšuje tato hodnota o 5 %, celkově činí 45 %.

6. Žalovaná je přesvědčena, že v projednávaném případě byl lékařem žalované vypracován posudek, který podle jejího názoru splňuje požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti, a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, přičemž tento lékař jednoznačně vymezil rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce. S ohledem na žalobu navrhla žalovaná důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále též jen PK MPSV), která je ve smyslu ustanovení § 4 odst. 2 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení povolána k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce pro účely soudního řízení.

Jednání ve věci

7. Soud ve věci nařídil na 12. 6. 2024 jednání. Zúčastnili se ho jak žalobce, tak zástupkyně žalované, její pověřená zaměstnankyně Mgr. Petra Turková. Žalobce uvedl, že nemá k žalobě co dodat, vadí mu, že nebyl nikdy vyšetřen osobně. V nedávné době se podrobil další operaci. Zástupkyně žalované odkázala na vyjádření k žalobě.
8. Důkazy navržené žalobcem soud neprovedl. Pokud jde o napadené rozhodnutí, rozhodnutí správního orgánu I. stupně a posudky o invaliditě ze dne 15. 5. 2023 a 14. 12. 2023, jde o listiny založené ve správním spise, jehož obsahem se v soudním řízení správním důkaz neprovádí. Soud dále neprovedl k důkazu lékařské zprávy MUDr. E. V. z FN Motol pocházející z 16. 1. 2024 a 12. 2. 2024. Tyto důkazní návrhy soud vyhodnotil jako nadbytečné, neboť časově vybočují z přezkumného rámce řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu. V něm soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Napadené rozhodnutí bylo vydáno 20. 12. 2023, a proto nelze v soudním řízení přihlédnout k případnému dalšímu vývoji žalobcových onemocnění, který nastal po tomto datu. O tom byl ostatně žalobce poučen již v posudku PK MPSV, neboť i posudkové komisi tyto lékařské zprávy předložil. Žalobce však dané zprávy může použít ve správním řízení o své případné nové žádosti o invalidní důchod. Soud také nepřistoupil k výsledku účastníků; žalobce během jednání upřesnil, že se mu jednalo jen o výsledk svůj, ale nevěděl, jaké tvrzení by jím chtěl prokazovat, důkazní návrh učinil jen z opatrnosti či neznalosti. Za takové situace soud i tento důkazní návrh vyhodnotil jako nadbytečný.
9. Z posudku PK MPSV a k němu připojeného protokolu z jednání posudkové komise ze dne 23. 4. 2024 soud zjistil, že žalobce nebyl jednání komise přítomen. Posudková komise zasedla ve složení předsdkyně MUDr. K. M., Ph.D., MUDr. M. M., další lékař-ortoped, a tajemnicí komise byla Bc. I. G.. Komise se usnesla na výroku, podle něhož k datu vydání

napadeného rozhodnutí (20. 12. 2023) byl žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 ZDP. Šlo o invaliditu II. stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) ZDP, nešlo ale o invaliditu III. stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) ZDP. U žalobce byl shledán pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50 %, nedosahoval však více než 69 %. Konkrétně posudková komise dospěla k závěru, že pokles pracovní schopnosti žalobce činí 50 %, přičemž rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším vlivem na pokles jeho pracovní schopnosti je bolestivý syndrom páteře včetně stavů po operaci páteře, výhřezy meziobratlových plotének, se středně těžkým funkčním postižením, se závažným postižením jednoho nebo více úseků páteře, se závažnou poruchou statiky a dynamiky páteře, insuficiencí svalového korzetu, s často recidivujícími projevy kořenového dráždění a funkčně významným neurologickým nálezem s poškozením nervu, popř. symptomatologií neurogenního močového měchýře, se závažným snížením celkové výkonnosti při běžném zatížení, některé denní aktivity omezeny. Podle kapitoly XIII, oddílu E, položky 1c) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity byla míra poklesu pracovní schopnosti žalobce hodnocena jako 40 %. Na horní hranici taxačního rozpětí hodnoceno s ohledem na bolesti a chronicitu obtíží bez tendence k dalšímu pooperačnímu zlepšování. Nelze hodnotit podle položky 1d), neboť k datu vydání napadeného rozhodnutí se nejedná o těžké postižení více úseků páteře s těžkým poškozením nervů a se závažnými poruchami funkce svěračů [pozn. soudu: v posudku se zřejmě chybou v psaní uvádí položka 5d), ale ta se v příslušné kapitole vůbec nevyskytuje a příslušné odůvodnění odpovídá hlediskům obsaženým právě v položce 1d)]. S ohledem na komorbiditu byla tato hodnota zvýšena dle § 1 odst. 3 vyhlášky o posuzování invalidity o 5 procentních bodů a dále vzhledem k povolání (žalobce byl posuzován jako řidič kamionu), byla daná hodnota dále podle § 3 odst. 2 vyhlášky o posuzování invalidity zvýšena o dalších 5 procentních bodů. Důvod pro aplikaci § 4 vyhlášky o posuzování invalidity shledán nebyl.

10. Pro svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav není schopen práce fyzicky těžké s manipulací s těžkými břemeny, ve směnném či soustavném provozu, ve vynuceném tempu či poloze, v nepříznivých klimatických podmínkách či práce spojené se zvýšeným rizikem psychostresorů. Je schopen fyzicky lehčí práce, se střídáním poloh, v příznivém klimatu, za dodržení výše uvedených obecných pracovních kontraindikací.
11. Datum vzniku invalidity bylo stanoveno na 18. 5. 2022 s tím, že datum změny stupně invalidity ze III. na II. je 15. 5. 2023, což je dáno datem posledního kontrolního projednání správním orgánem I. stupně.

Posouzení věci

12. Dle § 26 ZDP: „Za dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se pro účely tohoto zákona považuje zdravotní stav, který omezuje tělesné, smyslové nebo duševní schopnosti pojištěnce významně pro jeho pracovní schopnost, pokud tento zdravotní stav trvá déle než 1 rok nebo podle poznatků lékařské vědy lze předpokládat, že bude trvat déle než 1 rok.“
13. Podle § 39 odst. 1 ZDP: „Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.“ Dle druhého odstavce téhož ustanovení: „Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o

69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.“

14. Dle § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity: „V případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů.“ Podle druhého odstavce téhož ustanovení: „V případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů.“
15. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobcův profesní život byl komplikován onemocněními již od konce roku 1995, tehdy pro epilepsii a zhmoždění levého ramene. Od roku 2021 se pak u žalobce rozvíjejí problémy s bederní páteří. Posudkem o invaliditě ze dne 18. 5. 2022 zpracovaným lékařem OSSZ Karlovy Vary, MUDr. J. V., bylo zjištěno, že žalobce je invalidní pro invaliditu III. stupně ve smyslu § 39 odst. 2 písm. c) ZDP, přičemž rozhodující příčinou jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je bolestivý syndrom po operaci páteře s těžkým funkčním postižením. Míra poklesu pracovní schopnosti žalobce byla hodnocena ve smyslu kapitoly XIII., odd. E, položky 1d) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity na 70 %, přičemž nebylo využito změny míry poklesu dle § 3 a § 4 vyhlášky o posuzování invalidity. Datum vzniku invalidity bylo stanoveno právě na 18. 5. 2022 s tím, že posudek platí do 31. 5. 2023 s tím, že se předpokládá zlepšení stavu. Žalobce se podrobil operaci páteře i ramene. Posudkem o invaliditě ze dne 15. 5. 2023 zpracovaným lékařem OSSZ Karlovy Vary, MUDr. J. V., bylo zjištěno, že žalobce je invalidní pro invaliditu I. stupně ve smyslu § 39 odst. 2 písm. a) ZDP, nejde již o invaliditu III. ani II. stupně. Coby rozhodující příčina žalobcova dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byl zjištěn bolestivý syndrom bederní páteře, stav po transligamentózní dekompresi L5-S1. Míra poklesu pracovní schopnosti žalobce byla hodnocena ve smyslu kapitoly XIII., odd. E, položky 1c) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity na 40 %, přičemž nebylo využito změny míry poklesu dle § 3 a § 4 vyhlášky o posuzování invalidity. Datum změny stupně vzniku invalidity bylo stanoveno právě na 15. 5. 2023 s tím, že posudek platí trvale.
16. V rámci řízení o námitkách žalobce proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, byl žalovanou obstarán posudek o žalobcově invaliditě ze dne 14. 12. 2023, který, jak už bylo shora uvedeno, v zásadě potvrdil zjištění posudku ze dne 15. 5. 2023 s tím, že míra poklesu žalobcovy pracovní schopnosti byla podle § 3 odst. 2 vyhlášky o posuzování invalidity zvýšena o 5 procentních bodů. Celková míra poklesu žalobcovy pracovní schopnosti byla tedy hodnocena na 45 %, jednalo se tedy o invaliditu I. stupně.
17. Soud provedeným dokazováním zjistil, že žaloba je důvodná potud, že žalovaná při hodnocení zdravotního stavu žalobce vycházela z posudku, který nesprávně vyhodnotil otázku poklesu žalobcovy pracovní schopnosti ve všech souvislostech, nikoli však pokud jde o rozhodující příčinu žalobcova dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a její klasifikaci. Z toho důvodu žalovaná nesprávně dospěla k závěru, že žalobce je invalidní pro invaliditu I. stupně, jelikož hodnotila pokles žalobcovy pracovní schopnosti toliko ve

výši 45 %. Závěry posudku PK MPSV, který soud provedl k důkazu a který hodnotí jako úplný, přesvědčivý a logicky koherentní, odpovídajícím způsobem reflektují nejen objektivní závěry lékařských posudků, které měla posudková komise k dispozici, ale specificky odrážejí i žalobcovu situaci s ohledem na jeho pracovní anamnézu. Jako plně odůvodněné je pak třeba hodnotit nejen využití horní hranice vyhláškou stanoveného rozpětí míry poklesu žalobcovy pracovní schopnosti (40 %), ale i využití možnosti jejího zvýšení podle, jak podle § 3 odst. 1, tak odst. 2 vyhlášky o posuzování invalidity, tj. jak pro komorbiditu, tak pro dopad jeho onemocnění do žalobcovy specifické pracovní kvalifikace (resp. schopnosti využívat dosavadní zkušenosti a znalosti).

18. Lze tedy konstatovat, že posouzení, z něhož v napadeném rozhodnutí žalovaná vycházela, bylo nesprávné v tom směru, že nepřihlédlo k dopadu komorbidit, jimiž žalobce prokazatelně trpí, na pokles jeho pracovní schopnosti. Tato skutečnost pak nalezla svůj odraz v tom, že celková míra poklesu žalobcovy pracovní schopnosti ve výši 50 % znamenala dosažení pomyslné hranice pro vznik invalidity II. stupně ve smyslu § 39 odst. 2 písm. b) ZDP.
19. Na druhou stranu však soud dospěl k závěru, že žalobci se nepodařilo prokázat, že by bylo namíste hodnotit rozhodující příčinu jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu podle položky 1d), jak tvrdí v žalobě. Posudková komise MPSV přezkoumatelným způsobem vysvětlila, že z hlediska této kvalifikace u žalobce absentuje těžké postižení více úseků páteře s těžkým poškozením nervů a se závažnými poruchami funkce svěračů, které jsou dle přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity předpokladem pro klasifikaci položkou 1d). Soud přitom přihlédl k tomu, že odlišná kvalifikace rozhodující příčiny jeho dlouhodobě nepříznivého stavu v tom směru, že již nadále neodůvodňuje přiznání invalidity III. stupně [resp. klasifikaci podle položky 1d), ale podle položky 1c)], pochází již z posudku zpracovaného pro OSSZ Karlovy Vary v květnu 2023 a je kontinuálně potvrzována jak posudkem o invaliditě žalobce zpracovaným pro žalovanou v prosinci 2023, tak posudkem PK MPSV z konce dubna 2024. Tyto závěry, podle nichž se žalobcův zdravotní stav do jisté míry zlepšil, přitom nejsou v kontextu celé věci překvapivé, neboť již v posudku o žalobcově invaliditě (tehdy hodnocené jako invalidita III. stupně) ze dne 18. 5. 2022 předpokládal MUDr. J. V., že postupem času k určitému zlepšení u žalobce dojde, a proto omezil platnost posudku toliko na jeden rok. Soud tedy nezjistil, že by se v daném případě mělo jednat o nějaký účelový postup žalované či posudkových lékařů, nebo že by došlo k opominutí nějakých pro posouzení žalobcova zdravotního stavu podstatných skutečností či závěrů obsažených v lékařských zprávách.
20. Stejně tak nebylo prokázáno, že by v žalobcově případě měla být zvýšena míra poklesu jeho pracovní schopnosti ve smyslu § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity v rozsahu plných 10 procentních bodů. Po zohlednění závěrů posudku PK MPSV, z nichž soud při svém rozhodování vychází, tato otázka sice ustupuje do pozadí, neboť podle § 3 odst. 3 vyhlášky o posuzování invalidity nemůže zvýšení míry poklesu pracovní schopnosti podle § 3 odst. 1 a 2 v úhrnu převýšit 10 procentních bodů a u žalobce přitom právě ke zvýšení míry poklesu jeho pracovní schopnosti o 10 procentních bodů nakonec došlo, byť součtem zvýšení podle § 3 odst. 1 a § 3 odst. 2 vyhlášky o posuzování invalidity vždy ve výši 5 procentních bodů. Žalobce by s tedy dalšího zvýšení míry poklesu své pracovní schopnosti buď jak buď nedomohl. Soud však konstatuje, že posouzení otázky zvýšení míry poklesu pracovní schopnosti žalobce podle § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity napadeným rozhodnutím, se ukázalo jako správné. V tomto směru ostatně soud nepřehlédl, že sám

žalobce v komunikaci se žalovanou (podání ze dne 8. 11. 2023) uvedl, že jedná o zaměstnání s firmou, která by mu umožnila pokračovat v práci řidiče s ovládáním pedálů přestavěným na ruční. I z toho je patrné, že míru poklesu pracovní schopnosti žalobce – i s ohledem na tyto kompenzační možnosti, které sám žalobce považuje za uskutečnitelné – nebylo namístě ani v napadeném rozhodnutí zvyšovat podle § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity plnými 10 procentními body.

Závěr a náklady řízení

21. V celkovém procesním zhodnocení soud tedy dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, neboť žalovaná nesprávně vyhodnotila zdravotní stav žalobce, resp. nesprávně kvalifikovala míru poklesu jeho pracovní schopnosti. Ten ke dni vydání napadeného rozhodnutí dosahoval celkem 50 %, neboť vedle míry poklesu pracovní schopnosti vyplývající ze zhodnocení rozhodující příčiny jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu ve výši 40 %, je nutno aplikovat i zvýšení míry poklesu pracovní schopnosti dle § 3 odst. 1 a 2 vyhlášky o posuzování invalidity, vždy po 5 procentních bodech.
22. To znamená, že žalobce byl ke dni vydání napadeného rozhodnutí invalidní podle § 39 odst. 1 ZDP, přičemž se v jeho případě jednalo o invaliditu II. stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) ZDP.
23. Proto soud výrokem I. tohoto rozsudku zrušil žalobou napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s. ř. s. pro jeho nezákonnost a současně podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení. V něm žalovaná zahrne soudem provedený důkaz posudkem PK MPSV mezi podklady pro vydání rozhodnutí dle § 78 odst. 6 s. ř. s. a o žalobcových námitkách znovu rozhodne, a to při zohlednění závěrů plynoucích z posudku PK MPSV.
24. Výrokem II. soud rozhodl o náhradě nákladů řízení, a to podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož má právo na náhradu nákladů řízení procesně úspěšný účastník, jímž byl žalobce, proti účastníku procesně neúspěšnému, jímž je žalovaná. Důvodně vynaložené náklady žalobce představují cestovní výdaje vynaložené žalobcem na cestu na nařízené jednání dne 12. 6. 2024. K jednání žalobce cestoval osobním vozidlem Audi Q7, reg. zn. Xc, z místa bydliště žalobce (obec S.) k soudu a zpět. Sazba základní náhrady za 1 km jízdy činí podle § 157 odst. 4 písm. b) zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce (dále jen „zákoník práce“), ve spojení s § 1 písm. b) vyhlášky č. 398/2023 Sb., o změně sazby základní náhrady za používání silničních motorových vozidel a stravného a o stanovení průměrné ceny pohonných hmot pro účely poskytování cestovních náhrad pro rok 2024 (dále též jen „vyhláška č. 398/2023 Sb.“), 5,60 Kč. Žalobce ujel celkem 134 km (2x67 km), náleží mu tak základní náhrada ve výši 750,40 Kč. Náhrada výdajů za spotřebovanou pohonnou hmotu podle ust. § 158 odst. 3 zákoníku práce a ust. § 4 písm. c) vyhlášky č. 398/2023 Sb. činí 38,70 Kč za 1 l motorové nafty. Průměrná spotřeba žalobcova vozu činí 9,8 l/100 km. Náhrada výdajů za spotřebovanou naftu činí 508,21 Kč (0,387x9,8x134). Celková náhrada za cestovní výdaje žalobce činí 1 258,61 Kč, tuto částku soud v souladu s § 183 odst. 3 zaokrouhlil na celé koruny nahoru, tj. 1 259 Kč. Soud do náhrady nákladů připočetl poštovné za podanou žalobu ve výši 90 Kč. Celková náhrada nákladů řízení žalobce proto činí 1 349 Kč.

25. Ke splnění povinnosti nahradit náklady řízení bylo žalovanému určeno platební místo podle § 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. a stanovena přiměřená lhůta podle § 160 odst. 1 části věty za středníkem o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. (s přihlédnutím k možnostem žalované tuto platbu realizovat).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a s. ř. s.).

Plzeň 12. června 2024

JUDr. Ondřej Szalonnás v.r.
samosoudce